

Deset let ve hře! Deset let trápení!
Tři roky úspěchů! Sedm let snažení!
Všechno to pod nohama skáče jako překážky,
a to je politika. Já nejedu přetvářky.
Na těle cejtíš, jak tě dupou cizí podrážky,
musíš se zvednout. Oklepat se z další porážky,
je to třeba zlomit, ukázat jim, co já umím
a nemuset furt poslouchat nějaký vyjebaný urážky.
Prorazit led, dokud nepoteče krev,
všichni si myslej, že to co je teď, je naposled.
Všechna ta touha po úspěchu, omámí jak fet,
jediný, co máme navždy, je to právě teď!
A to nepřijde hned! Bylo to několik let!
Když jsem jezdil po klubech za naftu za pětset.
Když jsem hrál pro deset lidí, co nezná jedinej track
udělat takovou show, která jim vyrazí dech!
Blau... A kdo chce víc... Tak nemá nic,
totle pravidlo už platí léta pro všechny,
nezapomeň odkud jsi a na svý kořeny.
Ha... A kdo chce víc... Měl by začít dřít,
nikdo ti nedá nic zadarmo, tak musíš chtít,
a bejt aktivní a dělat víc, než kdokoliv dřív.
Čtyři roky pauzy. To mi změnilo svět!
Moje jméno spadlo na zem, jako jedna z hvězd!
Jak nabourat se v autě, zažít velkej crash!
Když přežiješ, tak víš, proč pořád dřeš
A tvrdě bojuju sám a je to velká řež,
a tak mi záleží, jestli nezapomeneš,
a proto dělej dál, to co ty jen chceš,
zvedni ruku, ať tě vidím, že tu se mnou jseš!

Kdo z vás mi nevěřil, že vrátím se na svoje místo,
a to, co ve mně plápolalo doufali, že chcíplo.
Chtěli mně vidět na kolenou, klepat se a říct to,
že to vzdávám. Seru na to! Nestojí to za to!

Kdo z vás mi nevěřil, že vrátím se na svoje místo,
a to, co ve mně plápolalo doufali, že chcíplo.
Chtěli mně vidět na kolenou, klepat se a říct to,
že to vzdávám. Seru na to! Nestojí to za to!

Chtěl jsem se dostat nahoru. Nic mi to nedalo...
Jak, jak říká David Koller: "Nic není nastálo!"
Na lepší se zvyká rychle, dolů se jde hůř,
pak ta realita bodá do tebe, jak tupej nůž,
Nenávist je, jako voda. Donutí mě růst,
začínám svítit na ne-nebí sám, jak velkej vůz!
Proto pojedu dál. Snažim se naplnit sál,
pověste vlajky do oken. Domů se vrací král!
Jedu teď z Floridy a držim v ruce zlatej Grál!
A není jediná překážka, který bych se teď bál!
A není jedinej buzerant, kterej by se nám smál!
A není jedinej hater, kterej by si nepřál,
abych to zakopal, zadupal, nechal bežet,
shodil jako věže, viděl mě na zemi ležet. Bože já to neustál!
Stálo mě to nervy, prachy, vzestupy, krachy,
totle by si nechtěl zažít. .... SWAG....

Lidi potom pálej CD's, nekupujou, merch's,
někdy mám chuť je zabít, ... SWAG....
a proto to dělám z lásky a na čele vrásky,
a pořád mě to baví! .... SWAG....
Tak si začni vážit hudby, vrať se k tomu zpátky,
nebo se to jednou zastaví.
Blau! Touha tady utichá, cíle se pak vzdalují,
kdo tu z řady vyniká, systémově zadupou,
tak mi řekni kolikrát, děje se to náhodou,
je na čase si napakovat kapsy a bejt za vodou!
Co se má stát, se stane!
Tuším a vim, odkud nám vítr vane!
Běžim proti proudu, co mě nedostane,
a to štěstí v rukou snad nám neuvadne.

Kdo z vás mi nevěřil, že vrátím se na svoje místo,
a to, co ve mně plápolalo doufali, že chcíplo.
Chtěli mně vidět na kolenou, klepat se a říct to,
že to vzdávám. Seru na to! Nestojí to za to!

Kdo z vás mi nevěřil, že vrátím se na svoje místo,
a to, co ve mně plápolalo doufali, že chcíplo.
Chtěli mně vidět na kolenou, klepat se a říct to,
že to vzdávám. Seru na to! Nestojí to za to!

Nestojí to za to
Nestojí to za to
Nestojí to za to